
STS de 15 de febrer de 2022, recurs 3939/2018

Consideració del temps dedicat a la pausa diària de 15 minuts per a l'entrepà com a temps de treball només per als treballadors a jornada completa (accés al text de la sentència)

Novament, **el TS aborda una qüestió directament relacionada amb l'aplicació del principi d'igualtat i la prohibició de discriminació.** El Tribunal recorda que, **per tal que es pugui invocar la vulneració d'aquest principi, les situacions comparades han de ser homogènies**, en el sentit que quan els supòsits de fet són iguals, s'han d'aplicar les mateixes conseqüències jurídiques, de manera que no es poden utilitzar elements de diferenciació que puguin ser qualificats d'arbitraris o sense justificació raonable. En cas contrari, estaríem davant d'un evident cas de discriminació, prohibida per l'art. 14 de la *Constitución*.

La translació d'aquesta doctrina al supòsit de fet que s'analitza a aquesta sentència condueix necessàriament a la conclusió que no estem davant un supòsit de discriminació, ja que ni tan sols s'ha arribat a al·legar l'existència d'un mòbil discriminatori. **No hi ha identitat de situacions comparades, perquè la distribució del temps de treball s'ajusta a pautes ben diverses, de manera que la necessitat de la pausa per entrepà, perquè pugui ser computada com a temps de treball efectiu, únicament té sentit en aquells casos en què es desenvolupa el treball a jornada completa**, no constituint discriminació que en els altres casos aquesta pausa no computi com a temps de treball, doncs no es tracta de situacions homogènies i comparables.